

ת"פ 28683/10/14 - מדינת ישראל נגד פ צ

בית משפט השלום בנתניה

13 יולי 2016

ת"פ 28683-10-14 מדינת ישראל נ' צ

בפני כב' השופטת הבכירה גלית ציגלר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פ צ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלמוג בן חמו

הנאשם ובא כוחו עו"ד ארז רופא

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום המייחסים לו עבירות אלימות נגד בת זוג, עבירות כנגד רכוש, ועבירה של הפרת הוראה חוקית;

2. כתב האישום העיקרי, **ת"פ 58534-11-12**, אוחר שלושה אישומים בגין עבירות אלימות שביצע הנאשם כלפי בת זוגו לשעבר וכנגד רכושה (להלן: "תיק האלימות") כדלקמן;

א. על פי המתואר באישום השלישי, בסוף חודש יוני 2012 ועל רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם, הוא גידף אותה, השליך את מכשיר הטלפון הנייד שלה וגרם לסדק במסך, וכן משך בשערותיה, תפס בידיה ומשך אותה אל הריצפה וגרם לה חבלות של ממש.

בגין אירוע זה הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 382 + 380 (ג) לחוק, והיזק בזדון לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין (להלן: "אירוע התקיפה הראשון").

ב. מספר חודשים לאחר מכן, שבר הנאשם חלק ממראת רכבה של המתלוננת.

בגין אירוע זה הורשע הנאשם בעבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין (להלן: "אירוע החבלה").

ג. ביום 27.11.12 סמוך לשעת חצות, ישבו המתלוננת והנאשם ברכב ליד ביתו, כאשר הנאשם תחת השפעת אלכוהול. המתלוננת ביקשה מהנאשם לצאת מהרכב כדי שתוכל לנסוע לדרכה, אולם הוא סירב ובין השניים החל ויכוח שבמהלכו השליך הנאשם לעבר המתלוננת מפתחות, גידף אותה, דחף את ידה והכה אותה, ולאחר מכן יצא מהרכב ובאמצעות מטריה היכה בשמשת הרכב וניתק את המראה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות אדמומיות, רגישות ושריטות בלחייה ובידיה.

בגין אירוע זה הורשע הנאשם בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 380 + 382 (ג) לחוק וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין (להלן: "אירוע התקיפה החבלנית").

3. שני כתבי אישום נוספים, **ת"פ 28683-10-14 ות"פ 60117-11-15**, עוסקים בשני מקרים של הפרת הוראה חוקית, בהם הפר הנאשם תנאים מגבילים שהוטלו עליו במסגרת תיק האלימות, כשביום 11.4.14 נמצא שוהה בכתובת שונה מזו שנקבעה בהחלטת בית המשפט כחודש קודם (ביום 12.3.14), וזמן קצר אחר כך ביום 15.5.14, יצא מגבולות הארץ בניגוד להחלטת בית משפט כאמור (להלן: "תיקי ההפרה").

תסקירי שירות המבחן

4. בהסכמת הצדדים ובטרם הטיעונים לעונש (שנקבעו תחילה רק לעניין תיק האלימות), נשלח הנאשם לשירות המבחן, והתקבלו בעניינו מספר תסקירים;

מתסקיר שהוגש ביום 3.10.13 עולה כי הנאשם כבן 23, רווק, שעלה לארץ עם משפחתו מאוקראינה בשנת 1993, מתגורר בבית הוריו בנתניה ואינו עובד.

התסקיר מתאר את קורות חייו של הנאשם, שאין זו מעורבותו הראשונה בפלילים, את המצב הכלכלי הלא פשוט שלו ושל הוריו, את משך שנות לימודיו ואת שירותו הצבאי החלקי.

בשיחה עם קצינת המבחן תיאר הנאשם את ההידרדרות שחלה במצבו הנפשי בתקופה בה התנהלה מערכת היחסים עם המתלוננת, את הקשיים שאפיינו את הקשר ביניהם, והעובדה שנהג לצרוך אלכוהול כדרך להתמודדות עם קשייו, כשבכל אחד מהאירועים הוא איבד שליטה על מעשיו ונהג באלימות כלפי המתלוננת. עם זאת, הנאשם הביע צער וחרטה על המעשים, והוסיף כי מאז מעצרו הוא נמנע מצריכת אלכוהול וניתק את הקשר עם המתלוננת.

קצינת המבחן שוחחה עם המתלוננת, שתיארה את מערכת היחסים המורכבת עם הנאשם, שאופיינה בגילויי אלימות מילולית ופיזית, בעיקר במצבים בהם הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, כשלדבריה היא אינה חשה מאוימת מפניו.

קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם קושי בקבלת סמכות ובתפקוד יציב לאורך זמן, וכי הוא סובל מדפוס בעייתי של שימוש באלכוהול לצד קושי בויסות רגשי, ושלמרות שהחל בהליך טיפול קבוצתי - הוא לא הצליח

להתמיד בו, ובנסיבות אלה ביקשה לדחות את הדיון בעניינו לצורך אבחון וגיבוש מסגרת טיפולית.

5. בתסקיר משלים שהתקבל ביום 13.1.14, ציינה קצינת המבחן שהנאשם השתלב במסגרת טיפולית, אולם הגיע רק לחלק מהמפגשים והתקשה להירתם לטיפול באופן מלא. עוד ציינה קצינת המבחן, כי משיחה עם הנאשם עולה שאינו ער לחומרת מצבו ולדפוסי התנהגותו האימפולסיביים והאלימים, ולמרות שמסר כי משקיע את מירב זמנו בעבודה - לא הציג אישור מתאים וגם הסתייג מהאפשרות להמשיך בהליך הטיפול, ובנסיבות אלה, לאור קיומו של סיכון להישנות המעשים ונוכח חוסר המוטיבציה להמשיך בטיפול בתחום השימוש באלכוהול והשליטה בכעסים - לא גובשה כל המלצה טיפולית בעניינו.

6. הנאשם ביקש הזדמנות נוספת ובהסכמת הצדדים הוא נשלח שוב לשירות המבחן, כשבתסקיר משלים שהוגש ביום 8.5.14 נמסר כי הוא הופנה למרכז טיפולי חדש, אולם בשל רשימת המתנה ארוכה לא החל בהליך ולא פעל לקדם את רישומו למקום. כך, משיחות עם הנאשם עלה כי פנייתו להליך הטיפול אינה מתוך רצון כנה לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו הבעייתיים, אלא נובעת מההליך המשפטי, ובנסיבות אלה חזרה קצינת המבחן על עמדתה ועל העדר המלצה טיפולית.

7. כשבוע לאחר קבלת תסקיר זה, עזב הנאשם את הארץ לתקופה ממושכת, הקשר עם שירות המבחן נותק, וההליכים כנגדו הותלו.

הנאשם חזר ארצה לפני מספר חודשים על מנת לתת את הדין על מעשיו, ביקש לצרף את שני תיקי ההפרה, ובהסכמת הצדדים ניתנה לו הזדמנות נוספת למיצוי ההליך הטיפול. ביום 9.6.16 התקבל תסקיר משלים רביעי, שבו תיאר קצין מבחן אחר שיחה עם הנאשם לגבי עזיבתו את הארץ, והנאשם הסביר שהוא לא תכנן את הדבר מראש, ונסע לאוקראינה על מנת לבקר את סבתו, שמצבה הבריאותי התדרדר, והוא לא שקל את צעדיו ופעל מתוך תחושה של לחץ.

קצין המבחן התרשם שהנאשם לא מייחס חשיבות מספקת להתנהלותו השגויה, להפרת התנאים ולעזיבתו את הארץ, אולם לצד זאת לא מצא עוד צורך בהליך טיפולי, שכן עפ"י הבנתו הנאשם עבר שינוי חיובי בעצמו, בין היתר בעקבות זוגיות חדשה ועבודתו המסודרת כטבח במסעדה, ומשיחה עם הנאשם עלתה תפיסה בוגרת יותר של המציאות, כשהוא מסר שהוא מודע לצורך לשמור על היקפי צריכת האלכוהול, כמו גם לצורך בבניית אמון במערכת הזוגית ושמירה על גבולות ועל נפרדות. בנסיבות אלה, המליץ קצין המבחן להסתפק בעונש של מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים

8. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות שבכל אחד מכתבי האישום, על הערכים

החברתיים שנפגעו בעקבות ביצוע, על חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ועל כך שהמלצת שירות המבחן אינה משקפת את מצבו האמיתי של הנאשם, ובין היתר בשל כך שהוא לא עבר כל הליך טיפולי ממשי מאז האירועים ולא נטל אחריות מלאה למעשיו, ובנסיבות אלה ביקשה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, שהרף העליון שלו הוא 12 חודשי מאסר, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

מנגד טען ב"כ הנאשם, שאירוע התקיפה החבלנית בתיק האלימות התרחש לאחר שגם הנאשם וגם המתלוננת היו שתויים והתפתח ביניהם דו שיח שיצא משליטה, שמיד לאחריו לקח הנאשם אחריות על מעשיו והחל הליך טיפולי, שנקטע בשל מצבה הבריאותי של סבתו, שהוביל ליציאתו מהארץ כדי לבקרה. לדברי הסנגור, הנאשם יצא מגבולות המדינה לאחר שבירר שלא ניתן כנגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ, ולאחר תקופה ארוכה שבה היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית (הגם שהם הוקלו עם הזמן), כשלאחר חזרתו לארץ הוא הודה במעשיו וביקש לצרף את תיקו, וכיום הוא מתפקד בצורה נורמטיבית, עובד באופן מסודר, מאורס לבת זוג חדשה ואינו צורך עוד אלכוהול.

בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שלנאשם אין עוד בעיית שתייה והוא לא הסתבך בעבירות אלימות כנגד בנות זוג בעבר, יש להסתפק בהמלצת שירות המבחן, שכוללת הטלת צו של"צ ומאסר מותנה או התחייבות עצמית.

העונש הראוי בגין מעשיו של הנאשם

9. כאמור, הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות אלימות ורכוש לא קלות כנגד מי שהייתה בת זוגו, וזאת על פני תקופה של מספר חודשים בשלושה אירועים נפרדים - שבגין כל אחד מהם יקבע מתחם עונש נפרד (עפ"י הסדר הכרונולוגי). כמו כן, הודה הנאשם והורשע בביצוע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית בשתי הזדמנויות שונות, שבגין יקבע מתחם עונש זהה.

תיק האלימות - אירוע התקיפה הראשון

10. אירוע תקיפה זה התרחש בדירתו של הנאשם, והחל בכך שהנאשם קילל את המתלוננת, המשיך בכך שהוא השליך מידיה את הטלפון הנייד שלה וסדק את מסכו, והסתיים בכך שהנאשם תקף אותה בדרכים שונות, ובין היתר משך בשערותיה, תפס בידיה ומשך אותה לרצפה, ואף גרם לה חבלות שונות.

מדובר באירוע שהתפתח במהרה מאלימות מילולית לאלימות פיזית לא קלה, כשבמעשים שנקט הנאשם הוא פגע בערכים חשובים של הזכות לשלמות הגוף, זכות האדם לאוטונומיה על גופו והזכות לביטחון אישי, ובכל הקשור להיזק לרכוש - הנאשם פגע גם בזכות המתלוננת לקניין ולשלמות רכושה, והדברים

אמורים ביתר שאת בשעה שמדובר באירוע שהתרחש על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד מהנאשם, כשהעובדה שהוא החל בגידופים והמשיך בכך שגרם נזק לרכוש ואז הסלים את מעשיו ואף נקט באלימות של ממש כלפיה, פגע בה פיזית וחבל בה, מלמדת על חוסר השליטה בכעסו של הנאשם ובהחלט קיימת אפשרות כי האירוע היה מסתיים בצורה חמורה יותר.

פסיקת בתי המשפט בכל הערכאות הדגישה את ההחמרה הנדרשת בענישת המבצעים עבירות אלימות כנגד בנות זוג, כאשר המתחם שנקבע במקרים דומים נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד שנת מאסר אחת, ואני סבורה שעונש בתוך מתחם זה הולם את אירוע התקיפה הראשון, שכולל גם את עבירת ההיזק לרכוש (רע"פ 303/16 טלקר נ' מ"י, שם אישר בית המשפט העליון את מתחם העונש שנקבע בגין עבירה של תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 379 בצירוף 382 (ב) (1) לחוק, שנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל (13.1.16)).

אירוע התקיפה החבלנית

11. אירוע התקיפה השני, חמור יותר מבחינת נסיבותיו, הן מבחינת עצמת התקיפה והנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מכך, והן מבחינת הנזק שנגרם לרכושה, כאשר העובדה שהנאשם חיבל ברכבה במזיד תוך שימוש במטריה מגבירה את חומרת הנסיבות, ועוד יותר כאשר הנאשם היה נתון להשפעת אלכוהול, וכל האירוע יכול היה להמנע אילו היה מכבד את בקשת המתלוננת כבר בתחילת האירוע שיצא מהרכב ויאפשר לה לנסוע לדרכה.

אלא שהנאשם לא רק שלא נענה לבקשת המתלוננת, אלא גידף אותה, דחף את ידה והכה אותה, באופן שהסב לה חבלות לא קלות בדמות אדמומיות, רגישות ושריטות בלחייה ובידיה.

הנאשם המשיך להתנהג בצורה פרועה ואלימה כשיצא מהרכב והכה בשמשתו באמצעות מטריה, ולאחר מכן גם ניתק את מראת הרכב בידיו, כשרצף המעשים הללו מלמד על העוצמה והכוח שהפעיל הנאשם כלפי המתלוננת ורכושה, על העדר שליטה ומעצורים, על בריונות ממש שאפיינה את התנהגותו, ועל הסכנה הממשית שנשקפה למתלוננת, וניתן רק לשער את חוסר הביטחון וחוסר האונים שחשה באותה עת.

בעבירות תקיפה הקשורות בבת הזוג אשר גרמו לחבלה של ממש השיתו בתי המשפט עונשים שהחלו מתקופת מאסר קצרה, שניתן לרצותה גם בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, תלוי בטיב התקיפה ובחבלות שנגרמו כתוצאה ממנה, כשלאור עתירת התביעה יעמוד הרף העליון של המתחם על 12 חודשי מאסר בפועל, והעונש יקבע בתוך המתחם, וזאת בשים לב לנסיבות הלא פשוטות ולעבירת החבלה במזיד ברכב שהתלוותה לתקיפה (השווה ת"פ 37272-11-14 שם הוטל על נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש עונש של 9 חודשי מאסר, בתוך מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשים מאחורי סורג ובריח (19.1.16); רע"פ

6821/08 מסרי נ' מ"י שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ונדון ל- 8 חודשי מאסר (18.8.08)).

אירוע החבלה במזיד

12. הנאשם חיבל במזיד במראת רכבה של המתלוננת ושבר חלק ממנה, ובכך פגע ברכושה, וחייב אותה לתקן את הנזק לרכבה, באופן שמן הסתם הסב לה טרחה ועוגמת נפש.

מדובר בעבירה לא קלה, ולא בכדי קבע המחוקק לצידה עונש מקסימאלי של 5 שנות מאסר, ובשים לב לנסיבות המקרה ולתיאור העובדות הלקוני שבכתב האישום, ניתן לקבוע מתחם עונשי שנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, תלוי בדרך שבה נגרמה החבלה וטיבו של הנזק כתוצאה מכך (ראה רע"פ 6800/13 אסף קסטיאל נ' מדינת ישראל (26.11.2013) באשר לעבירה של חבלה במזיד ברכב שלא בנסיבות גניבה או ניסיון לגניבה; ובאשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החבלה במזיד ברכב ראה ת"פ 5056/06 שם שפכו נאשמים חומר דליק על רכבו של המתלונן וניסו להציתו. הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן ונידונו ל- 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; ת"פ 22321-05-10, שם הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בשלוש עבירות של חבלה במזיד ברכב, עבירה של אימים והטרדה באמצעות מתקן בזק ועבירה של הפרת הוראה חוקית אשר בוצעו כלפי רכזת המשמעת של בית ספרו, ונידון ל- 13 חודשי מאסר בפועל; בת"פ 47403-12-12 שם השליך הנאשם לבנת כביש על רכבו של המתלונן מספר פעמים, הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון ונידון ל- 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; בת"פ 25842-03-12 (מחוזי מרכז), השליך הנאשם בקבוק תבערה לעבר רכבו של המתלונן וגרם לו לנזק. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן ונידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות).

תיקי ההפרה

13. צווים והוראות חוקיות או שיפוטיות נועדו לשם הגנה על החברה, על הסדר הציבורי ועל מלאכת אכיפת החוק. מי שמפר הוראות חוקיות מביע בכך את הזלזול כלפי החוק וכלפי הממונים על אכיפתו.

במקרה זה, הנאשם הפר הוראות מפורשות של בית המשפט בעניין התנאים המגבילים שהוטלו עליו, ועשה זאת באופן בוטה וחוזר, ובכך פגע באמון שניתן בו בעת ששוחרר לביתו, ויותר מכך פגע בהזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט להשתלב ולהתמיד בהליך טיפולי - שכן ההפרות בוצעו במהלך תקופה שבה הנאשם הופנה לשירות המבחן ועל פניו גילה נכונות לעבור הליך טיפולי, אך למעשה במקום להתמודד עם בעיותיו ומצבו המשפטי, העדיף הנאשם להיעלם לתקופה ממושכת בחו"ל עד שהיה צורך להתלות ההליכים בעניינו, ונסיבות אלה מלמדות על חוסר מודעות למצבו, על אי לקיחת אחריות מלאה

על מעשיו ועל כך שלא ניתן לתת בו אמון של ממש, והצטברותם של אלה מחייבים ענישה ממשית שתביע את העדר הסובלנות כלפי מעשיו פורעי החוק.

אני סבורה כי מתחם העונש ההולם עבירה זו נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל, כשחומרת האירוע השני הינה גדולה יותר, הן בעצם העובדה שמדובר בהפרה חוזרת, חודש בלבד לאחר ההפרה שקדמה לה, והן משום שהנאשם הרשה לעצמו לצאת מגבולות הארץ, בשעה שהוא יודע על התנאים ועל ההליך המשפטי, ובנסיבות אלה יש להעמיד את עונשו בגין שני אירועי ההפרה בתוך המתחם שלעיל.

14. אציין, כי למרות גילו הצעיר אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, ובשנים 2012-2013 הוא הורשע בעבירות של הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו וגניבה, ולמרות שמדובר בתחום שונה ועל אף שהעונש שנגזר עליו היה צופה פני עתיד, לא שימש הדבר כהתרעה והנאשם חזר וביצע עבירות שונות והדבר מלמד על דפוסי התנהגותו ועל חוסר המורא מפני החוק.

15. גם התנהלותו של הנאשם מול שירות המבחן וחלוף הזמן מאז החל ההליך - שהתמשך בעיקר בשל העדרו של הנאשם מהארץ - אינם מאפשרים להקל ראש בעבירות שביצע, ולטעמי ההמלצה שגובשה בסופו של יום על ידי שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם הממצאים וההתרשמות ממנו לאורך התקופה בה נפגש עם קציני המבחן, ובין היתר לעניין דפוסי הבעייתיים בעניין צריכת אלכוהול, הקושי בויסות רגשי ובתפקוד יציב, חוסר המודעות שלו לעניין התנהלותו האלימה והבעייתית ויחסו כלפי עבירת ההפרה ויציאתו מן הארץ.

כמו כן, למרות שניתנו לנאשם מספר הזדמנויות להשתלב בהליך טיפולי במשך פרק זמן ארוך - הוא לא השכיל לנצל אותן, כשתחילה הגיע רק לחלק מהמפגשים, אחר כך הסתייג מהמשך בטיפול, ובסופו של דבר - והגם שהיתה מגבלה טכנית מסוימת של רשימת המתנה - הוא לא החל כלל בטיפול, ומדברים שמסר לקצינת המבחן עלה כי מלכתחילה פנייתו לטיפול נעשתה רק בשל ההליך המשפטי, וכל אלה מצביעים על חוסר הפנמה של אחריותו למעשיו ולהתנהגותו הבעייתית, כמו גם חוסר רצון לערוך שינוי ממשי במצבו, ובנסיבות אלה נראית המלצת התסקיר מנותקת ממעשי העבירה ומהתנהלותו של הנאשם, ולא הוברר בצורה מספקת והגיונית כיצד חלוף הזמן והשהייה בחו"ל שינו את התנהגותו עד כדי כך שאין עוד צורך טיפולי, וכל ההמלצות הקודמות נמוגו כלא היו.

מאחר ועמדת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, הרי שלטעמי זהו המקרה בו יש לדחות את ההמלצה.

16. לאחר שבחנתי את הנסיבות שביסוד כל אחד מהאירועים בתיק האלימות, טיב המעשים, התמשכותם לאורך תקופה של כחצי שנה, ובשים לב לעבירת ההפרה שביצע הנאשם בשתי הזדמנויות ולחומרתה של ההפרה השניה בעצם יציאתו מגבולות הארץ

לתקופה ממושכת, ובהתחשב במתחמי הענישה הנהוגים בפסיקה ובמתחם העונש הכולל לו עתרה התביעה, ושאינו עולה על שנת מאסר אחת, אני קובעת כי יגזר על הנאשם עונש כולל בגין העבירות, בהתאם לסעיף 40 יג' (ב) לחוק.

17. לצד חומרת האירועים, יש לשקול את הנסיבות אשר עומדות לזכותו של הנאשם.

הנאשם הודה בשלושה כתבי אישום וצירף אותם יחדיו, כשכתב האישום העיקרי תוקן לקולא באופן משמעותי, תוך מחיקת אישום ועובדות שונות מחמירות. הנאשם חסך זמן יקר מכל המעורבים ואת הצורך בעדות המתלוננת, שוודאי לא הייתה פשוטה עבודה.

הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירות כלפי המתלוננת, כשמאז ההליך ניתק עימה את הקשר, ומדבריה עולה כי אינה חשה מאוימת מפניו.

הנאשם הינו צעיר כבן 26, שבכוונתו למסד את הקשר עם בת זוג שהכיר במהלך ההליך, וגם עבודתו כטבח שבה הוא מתמיד מזה תקופה נזקפת לזכותו. מהאמור בתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם והוריו סובלים ממצב כלכלי לא פשוט, וכי קיימת התרשמות על התמתנות והבנה של הפסול שבהתנהגותו.

הנאשם היה נתון במעצר ממשי, ולאחר מכן במעצר בית במשך תקופה ארוכה, ולמרות שלא ניתן לזקוף לזכותו את חלוף הזמן, כשבתקופה זו הוא הפר פעמיים את תנאי מעצר הבית, עדיין הימצאותו בתנאים מגבילים במשך התקופה שבה נוהל נגדו ההליך - מהווה עונש מסוים ולא פשוט עבור אדם צעיר.

18. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים, אלו הנזקפים לחובתו ואלו העומדים לזכותו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים בגין כלל העבירות בהן הורשע:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר ינוכו ימי המעצר מיום 27.11.12-16.12.12 ומיום 26.11.15-1.12.15.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירה של אלימות כלפי בן זוג (למעט איומים).

ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 1,500 ₪, בהתאם לטופס פרטים שתמציא התביעה.

ד. קנס בסך 2,000 ₪.

הכספים לעיל ישולמו מתוך כספים שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת 58551-11-12.

ככל שהכספים אינם מופקדים, על הנאשם להפקיד את סכום הפיצוי וסכום הקנס עד ליום 1.9.16.

לא ישולם הקנס במועד הנאשם ירצה 21 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהעדר התנגדות לעיכוב ביצוע, ועל מנת לאפשר לסנגור להגיש את הערעור, ידחה מועד תחילת ריצוי העונש ליום 25.8.16.

ככל שלא יתקבל עיכוב ביצוע מערכאת הערעור, על הנאשם להסדיר את הליכי קבלתו בשב"ס, או להתייצב במזכירות בית המשפט בשעה 08:30 בבוקר יום 25.8.16.

עיכוב הביצוע כפוף להפקדת הדרכון (לטענת הנאשם דרכונו הופקד) וכן הפקדה נוספת בסך 2,500 ₪ אשר תופקד עד יום 17.7.16 שעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת בכירה

הוקלד עלידיאוריתזיתוני